

Žalba koju je 29. svibnja 2020. podnio Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 12. ožujka 2020. u predmetu T-835/17, Eurofer protiv Komisije

(Predmet C-226/20 P)

(2020/C 313/10)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL (zastupnici: J. Killick, *advocaat*, G. Forwood, *avocate*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade

Žalbeni zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- poništi članak 2. sporne uredbe (¹);
- podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje i;
- naloži Komisiji i intervenijentu u postupku pred Općim sudom snošenje troškova žalbe i postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog žalbi, žalitelj se poziva na četiri žalbena razloga.

1. Pogreška koja se tiče prava počinjena tumačenjem članka 3. stavka 4. temeljne uredbe (²) na način da Komisija ima diskrecijsko pravo smatrati uvoz koji predstavlja tržišni udio veći od 1 % „zanemarivim”.
2. Pogreške u pogledu ocjene da je „obujam uvoza” iz Srbije bio „zanemariv” u smislu članka 3. stavka 4. temeljne uredbe. Opći sud je posebice počinio:
  - 2.1. pogrešku koja se tiče prava jer je uključio elemente cijene u procjenu zanemarivosti, a riječ je o isključivo kvantitativnoj ocjeni vezanoj za obujam;
  - 2.2. podredno, pogrešku koja se tiče prava jer nije uzео u obzir druge čimbenike (osobito podatke o sniženjima cijena) koji su (točnije) mogli ukazati na moguću utjecaj koji je obujam uvoza mogao imati; i
  - 2.3. nadalje, očitu pogrešku u ocjeni i iskrivljavanje dokaza jer je utvrdio da bi prosječne cijene povezane s obujmom koji je jednak beznačajnom tržišnom udjelu mogle, same za sebe, poduprijeti utvrđenje da je obujam „zanemariv” i u ovom konkretnom slučaju.
3. Pogreške vezane za utvrđenje da su „zaštitne mjere nepotrebne” u smislu članka 9. stavka 2. temeljne uredbe. Opći je sud posebice počinio:
  - 3.1. pogrešku koja se tiče prava jer je utvrdio da je Komisija mogla završiti istragu bez analize potencijalne povrede; i

- 3.2. pogrešku koja se tiče prava i očitu pogrešku u ocjeni jer je utvrdio da Komisija nije prekoračila svoju diskrecijsku ovlast primjenom članka 9. stavka 2. temeljne uredbe.
4. Pogrešku koja se tiče prava jer je utvrdio da Komisija nije bila obvezna objaviti podatke o sniženjima cijena u vezi sa srpskim izvoznikom. Opći je sud konkretno počinio:
- 4.1. pogrešku koja se tiče prava jer je utvrdio da poštovanje Euroferovih prava obrane nije zahtijevalo otkrivanje podataka o sniženjima cijena;
- 4.2. pogrešku koja se tiče prava jer je utvrdio da se pritužba u antidampinškoj istrazi ne može temeljiti na zahtjevima koji proizlaze iz poštovanja prava obrane; i
- 4.3. pogrešku koja se tiče prava jer je utvrdio da sporna uredba poštuje načelo dobre uprave utvrđeno u članku 41. Povelje o temeljnim pravima.

(¹) Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/1795 od 5. listopada 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine te o završetku ispitnog postupka u vezi s uvozom određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Srbije (SL 2017., L 258, str. 24.).

(²) Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinskog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. travnja 2020. uputio Appeals Service Northern Ireland
(Ujedinjena Kraljevina) – VI protiv Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs**

(Predmet C-247/20)

(2020/C 313/11)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Appeals Service Northern Ireland

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VI

Tuženik: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prethodna pitanja

1. Mora li dijete koje ima stalno boravište u zemlji EGP-a imati sveobuhvatno zdravstveno osiguranje da bi zadržalo pravo boravka, kao što bi ga imalo da je samodostatna osoba u smislu članka 4. stavka 1. Uredbe iz 2016.?
2. Je li odredba, iz članka 4. stavka 3. točke (b) Immigration (European Economic Area) Regulations 2016 (Uredba iz 2016. o useljavanju (Europski gospodarski prostor)), prema kojoj student ili samodostatna osoba uvjet posjedovanja sveobuhvatnog zdravstvenog osiguranja u Ujedinjenoj Kraljevini ispunjava, u vezi s člankom 16. stavkom 2. točkom b. podtočkom ii. te uredbe, samo ako to osiguranje pokriva i tu osobu i sve relevantne članove njezine obitelji, nezakonita prema pravu Unije s obzirom na članak 7. stavak 1. Direktive 2004/38 (¹) i utvrđenje Suda Europske unije u točki 70. presude Teixeira, C-480/08?